

מישל רייגאבראס, רעייתו של הבימאי קוסטא גאבראס, שהפיקה את הסרט „חנה ק“, מספרת על עברה כעיתונאית הרפתקנית, על יחסיה עם בעלה הנודע, על השתקת הסרט ומה שגרם לכך

„בגיל 17 ילדתי את ילדי הראשון, ובגיל 43 את ילדי הקטן, ואני גאה על כך“

„כל המחחרות בעולם, הלוחמות נגד המימסד, באו אלינו הביחה, שנעשה עליהן סרט“

„בפסטיבל נציה היו מעדיפים שקוסטא יעשה סרט על הכיבוש הישראלי בשמחים“

ראיינה שרית ישי

„מיד אחרי הקרב על כראמה נסעתי לירדן עם חינוק בעגלה, וכגשתי את יאסר ערפאח“

„הוויאט'קונג שבו אחי והחזיקו אותי אצלם שישה שבועות. לא פחדתי מהוויאט'קונג. פחדתי מההכצחח“

„כשהכרתי את קוסטא, אמרתי לעצמי: הוא לא בשבילי, הגבר הזה טוב רק לשבוע“

„לעומד יקראו דויד לדויד יקראו עומר!“

וכי עיתונאים שכתבו בעד הסרט נשלחו הביטה עליידי מערכות עיתוניים, כדי שיכתבו נגדו. הסרט מנסה להציג את הבעייה הפלסטינית דרך עיניה של חנה ק, יהודיה אמריקאית המתגוררת בישראל ומעוררת לביתו. שנגזל ממישפחתו. היא מגינה עליו בבית-דין צבאי בישראל. מישל ריי מספרת לי כי היא והמפיק הישראלי של הסרט, אבי (צ'רופה) קליינברגר, מתקשים למצוא אולם-קולנוע שיציג את הסרט. בין אם הסרט טוב, בין

אני לא אהבתי את הסרט. לדעתי הוא מיספס את המטרה שלו. ונפל בין הכסאות. כשהוא בהחלט אינו מציג את הבעייה – לא מהצד הפלסטיני ולא מהצד היהודי. מסתבר שאני לא היחידה שחושבת כך. גם הביקורת האירופית קטלה את הסרט. בלשון-המעטה, והסרט נכשל כישלון חרוץ בפסטיבל נציה. מישל ריי מאשימה את העיתונות בהכשלתו. לדבריה קיים קשר אירופאי. מעין קונסנזוס בעד ישראל. וכל מה שנגדה – מומת בעודו באיבו. היא מתלוננת כי עיתונאים מכובדים מהשמאל הצרפתי סירבו לראות את הסרט.

את ילדיו. החליפה מיקצוע והפכה מפיקת-סרטי. לדבריה היא רואה בכך המשך ישיר של עבודתה העיתונאית. מאחר שגאבראס עושה סרטים מוליטיים, וסרטים משמיעים יותר מכתבות בעיתון. פגשתי אותה ב„סינמטק“ החיפאי, אחרי שהקרינה לבני-מישפחתו של כוכב-הסרט מוחמד בכרי ולחבורת עיתונאים ואינטלקטואלים ערביים את סרטו של בעלה „חנה ק“. סרט שהיא המפיקה שלו. על טיב הסרט, העוסק בבעייה הישראלית-פלסטינית, או. נכון יותר, היהודית-פלסטינית, תשפט הביקורת.

מישל ריי גאבראס היא אשה מיוחדת במינה. הנראית צעירה בעשר שנים מ-45 שנותיה. בגיל 16 נישאה לאיש, ובגיל 17 ילדה את ילדה הראשון. בגיל 18 לקחה את מכות-הכתיבה והתחילה לשוטט בעולם כעיתונאית. היא לא בחרה בעיתונאות שמאחרי שולחן-הכתיבה, היא כתבה על אירועים ומילחמות-אזרחיים באמריקה הלטינית, נשבתה בשבי הוויאט'קונג וסיירה במיפקדות אש"ף בירדן. מיד אחרי פעולת כראמה. כשהיא גוררת תינוקת בעגלה. כשהכירה את קוסטא גאבראס, וילדה